

Cătălin Lungu

Zefira

Editura PROILAVIA

Brăila

2026

Ochiul de apă împodobit din plin cu gene lungi de stufăriș grațios, veghea nu departe de cărarea Dunării. Într-o margine a lacului, un semeț mănunchi de papură își trecea cu delicatețe degetele catifelte prin coama vântului scăpat din măreția Bărăganului, înfiorând balta cu partituri șoptite.

Cufărul apei ascundea taine desprinse parcă din murmurul începutului de lume: neamuri de pești, raci, broaște sau șerpi, cutreierau slobode adâncul mărginit de palmele pământului. În tot acest freamăt de târg își făceau loc, discret și vremelnic, gingașele nimfe care stăteau, din clipă în clipă, să se nască pentru o altă viață. Numărătoarea inversă va împlini destinul lor subacvatic și micile creaturi vor trăi în curând un altfel de timp: vremea zborului. Personalitatea nimfei se va dilua în adâncuri și, în curând, ea va purta un nou nume: *libelulă*. Oacheșă libelulă!

Lacul moțăia încă leneș. Învăluit în aburul dimineții, părea un imens așternut împodobit, ici și acolo, cu petece de mătasea-broaștei. O pruncă libelulă părăsește sovăielnic luciul apei și zboară scurt pe pleoapa unui nufăr ce sorbea încântat razele desprinse de pe chipul blând, de piersică coaptă, al soarelui nou născut pe cerul unei noi zile. Privește de jur-împrejur cu ochii săi mari și are sentimentul că nu este singură:

- Te așteptam! se auzi un glas deloc străin.

Plăpânda ființă văzu deasupra sa, zburând în cercuri mici, două insecte care arătau exact ca și ea. Doar că erau mai mari și, cu siguranță, mai mature:

- Pe mine?

- Da, dragă! Știu că pare greu de crezut, dar suntem rude. Adică, suntem chiar părinții tăi. Bine ai venit!

- În cazul acesta, mă bucur. Bine v-am găsit! Tocmai mă gândeam în ce parte să o apuc... Mulțumesc pentru întâmpinare!

- Cu plăcere! Acum, vino cu noi să îți arătăm frumusețile acestei lumi!

- Mergem departe? Nu sunt așa de sigură pe aripile mele.

- Hai, curaj! O să zburăm alături de tine. Uite, primăvara stă să ne dăruiască încă o zi frumoasă!

Zborul stângaci al micii libelule așternu un zâmbet șiret pe chipul unei broaște care lenevea pe frunza unui nufăr:

- Ți-aș ura bun venit, dar văd că te grăbești... Sper să-ți simt gustul în curând, orăcâi ca pentru sine dolofana, înghițind în sec.